

ZVESTI

Občasník cirkevného zboru ECAV na Slovensku Liptovský Mikuláš

Veľká noc

+ *Zamyslenia*

+ *Rozhovor*

+ *O zbere*

+ *Pozvánky*

SLOVO NA ÚVOD

Milí priatelia,

už tretie veľkonočné obdobie nesie v sebe zvláštnu príchuť. Najskôr obavy z pandémie, obmedzené stretania s najbližšími, zákaz bohoslužieb. Teraz sa k tomu pridala vojna na Ukrajine. Ak sme pred pár rokmi na niečo šomrali a s niečím boli nespokojní, teraz by sme si želali azda všetci to jediné – pokoj v tomto svete. Vari už ani nebude lepšie?

Plač a smútok v očiach utečencov, ktorým sme na hranici podávali malé občerstvenie a pohár teplého čaju, len podčiarkol to, čo si my ťažko dokážeme predstaviť. Mamička z oblasti Mariupolia opisuje, ako s dvomi deťmi 23 dní čelila náletom agresora. Nakoniec sa rozhodla s dvomi malými deťmi pre útek po vlastných s rizikom, že sa to aj nepodarí. A mnohí, ktorí prechádzali hranicou, plakali, telefonovali, úprimne ďakovali za srdečnú pomoc všetkým ľuďom na Slovensku a báli sa. Nielen o seba, ale najmä o svojich blízkych, ktorí tam zostali.

Do popredia sa tlačia otázky: Čo budeme jesť, čo budeme piť, čím sa budeme odievať? Teda, čo s nami bude? Budúcnosť je zahmlená. Naozaj? Máme žiť v neistote a báť sa?

Strach môže byť aj dobrým sluhom. Posúva nás ďalej, vedie k aktivite, k hľadaniu riešení. Kam teda ísť? Poďme v duchu s Ježišom do Getsemanskej záhrady a tak ako On, zverme sa nebeskému Otcovi v modlitbách so všetkým, čo nám leží na srdci. Poďme aj na Golgotu ku Kristovmu križu, z ktorého žiari dokonalá láska. „Dokonalá láska vyháňa strach“. 1J 4, 18

Nakoniec poďme ku Kristovmu hrobu a počujme slovo anjelov: „Čo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ Lk 24,5

Ježiš žije! „Neboj sa, len ver!“ Mk 5,36

Lýdia Kordošová
zborová farárka

ZO SENIORÁTU, SLOVENSKA, SVETA

ŠKÔLKA VO VÄČŠOM

Naša seniorátna škôlka Magdalénka rastie a po takmer piatich rokoch potrebuje viac priestoru pre svoju činnosť. Najbližšie je v pláne veľká investičná akcia do nadstavby, kde má vzniknúť telocvičňa, priestory pre ďalšiu triedu a zázemie pre zamestnancov. Už sa pracuje na projektoch a povoleniach tak, aby bolo všetko pripravené na dotačné výzvy. **red.**

KANDIDÁTI NA GENERÁLNEHO DOZORCU

V máji minulého roka sa vzdal svojej funkcie generálneho dozorcú ECAV na Slovensku Ján Brozman. Následne prebiehali voľby, ktoré boli neúspešné z dôvodu, že žiadny z kandidátov na pozíciu nezískal dostatočný počet hlasov. Odvtedy je táto pozícia neobsadená.

V tomto roku sa o pozíciu generálneho dozorcú ECAV rozhodli uchádzať dvaja kandidáti:

- Renáta Vinczeová - dištriktuálna dozorkyňa ZD a súčasná zástupkyňa generálneho dozorcú ECAV
- Peter Gärtner - dozorca Liptovsko-oravského seniorátu

Kandidačná porada si preštudovala ich životopisy a motivačné listy a skontrolovala, či uchádzači spĺňajú podmienky kandidatúry. Následne na zasadnutí, ktoré sa konalo 4. apríla 2022, Kandidačná porada v tajnom hlasovaní odporučila menovaných kandidátov do volieb na funkciu generálneho dozorcú ECAV.

Volebné konventy by mali prebiehať koncom apríla a začiatkom mája. Výsledky volieb by mali byť známe po 20. máji. **GBÚ**

Vo vnútri ukrajinského kostola

Mnoho ľudí z krajiny utieklo do Lvova. Na západe, blízko poľských hraníc, sa cítia o niečo bezpečnejšie ako na východe. Mnoho cirkví a evanjelikov sa postavilo k tejto situácii čelom. Kresťania v Lveve pracujú a modlia sa za víťazstvo. V jednom z baptistických kostolov nájdete niekoľko miestností, ktoré slúžia ako útočisko pre ľudí, pred kostolom je zaparkovaný autobus na prevoz, v pivniciach ženy šijú šatstvo pre armádu a triedia darované oblečenie. Každý deň sa rozhodujú čeliť kríze a robiť dôležité rozhodnutia. Na čo títo ľudia budú myslieť po vojne, keď bude po všetkom? „Nakoniec po víťazstve sa pozrieme späť a povieme: Bože, bolo to bolestivé, ale bolo to také vzácne a cenné,“ povedal Bandura, viceprezident baptistickej únie na Ukrajine. Cirkvi rovnako ako zvyšok krajiny vytvára pocit jednoty, a to nielen v abstraktnom zmysle, ale v zmysle krvi, potu a sĺz. V kostole nenájdete žiadny strach. Sú tam tváre plné odhodlania.

christianitytoday.com

Ako vonia Veľká noc?

Milí priatelia, začnem krátkou spomienkou. Pre malých chlapcov je najväčším zážitkom Veľkonočný pondelok. Túžba vyšibať sestry, mamy, kamarátky je jednoducho lákavá. Ani určitý obnos, ktorý za tento čin je ponúknutý, nie je na zahodenie. A tak chlapci, ktorí sme chceli byť decentní, sme si už dlhšiu dobu zháňali voňavky. Existovali dva druhy: konvalinková a fialková. Vrchnáky sme, samozrejme, nepouzatvárali celkom dokonale. A tak mi Veľkonočný pondelok vždy vonia konvalinkami alebo fialkami. Dodnes neviem, ako celú záležitosť vyriešili dievčatá. Ešteže sme mali len tieto dva druhy. No u mnohých šarvancov s nechťou investovať sa našla aj voda po holení značky Pitralon. No čím je človek starší, sú pre neho dôležitejšie a zaujímavejšie celkom iné veci.

Zelený štvrtok je dňom, kedy Pán Ježiš jedol Paschálneho baránka so svojimi učeníkmi. Vtedy vzal chlebič, povedal o ňom, že je to Jeho telo, a vzal kalich so slovami, že to je Jeho krv. Riekol: „Keď to prijmete vierou, dobrý Boh vám odpustí všetky hriechy.“ Nevie, ako vonia odpustenie? Voniaslami? Voniasláskou? Voniaspokojom a dobrom v rodinách? Pretože, keď človek odpustí, veľa zložitých vecí sa tu v živote vyrieši. Odpustenie je prenádherné, aj keď nevonia.

Priznám sa, že najviac zo všetkých dní milujem Veľký piatok. Všade je ticho a striedmosť. Nezapíname televíziu ani mobily, a dokonca ani wifi. Keď skončia bohoslužby, všetci si spoločne dáme doma trochu pôstneho jedla, zapnem si Mozartovo rekviem a premýšľam. Mozart toto dielo určite skladal pri počúvaní anjelov. Ako vonia Veľký piatok? Všimli ste si, že v tento deň dosť často prší? Ako by to boli slzy neba, ktoré reagujú na všetku bolesť,

ktorú ľudia spôsobujú Božiemu Synovi. Pár kvapiek spadnutých na zem ju rozvonia. Keď dážď pohladí zem, je to jedna z najnádhernejších vôní. Zem sa rozlúči s Kristom, pretože pre lásku, pre priateľstvo, pre dobro na zemi miesto nie je. Na Veľký piatok som mal jedny z prvých bohoslužieb v živote. Brat biskup ma ako študenta poslal do Ružomberka. Ich pán farár odišiel a kým prišiel brat farár Maroš Šefranko, bolo potrebné pomôcť.

Pamätám si, že som mal obrovskú trému. Všetci vyzerali vážne a mládežnícky sa chichotali. Pár dievčat čítalo Pašie. Krásne, zrozumiteľne, s citom. Uvedomíte si, že vám je dopriate! Boh si použil tak nedokonalé stvorenie ako ste a dal vám možnosť mu slúžiť. Áno, niekedy je človek unavený. Asi je to aj na ňom vidieť. Povie si: „Ešte oduším, ešte dvoje bohoslužieb a potom si trochu oddýchnem!“ No slúžiť Bohu je nesmierny dar! Nezaslúžený, výnimočný. Na Veľký piatok si na to vždy spomeniem.

Veľkonočná nedeľa – ten najslávnostnejší deň kresťanov vonia čistotou, kvetmi, dobrotami. Po dňoch, kedy sme sa snažili striedmo pristupovať k jedlu, k životu, sa rozoznejú zvony a zaspieva sa slávnostné: „HALELUJA, CHRISTOS VOSKRESE!“ – pozdrav prvých kresťanov. Kristus vstal z mŕtvych! Ale je to úžasne oslobodzujúce! Táto bohoslužba by mala byť plná hudby, radosti a všetci by sme sa mali tešiť, spievať, tancovať. Pretože smrť, ktorá nás tak zväzovala, je zničená Kristovým víťazstvom. Každú nedeľu za to Bohu ďakujeme.

Prajem vám, aby ste prežili milosťou naplnené Veľkonočné sviatky. S vôňami, s radosťou, s ďakovaním a s nádejou.

Marián Bochnička (preds. zborový farár)

Milí bratia a milé sestry!

Zvesť o veľkonočnom víťazstve Ježiša Krista je najradostnejšia zvesť. Pán Boh týmto víťazstvom „zahladil smrť a evanjeliom vyviedol na svetlo život a neporušiteľnosť“. (2Tim 1,10) Ideme teda v ústrety životu a neporušiteľnosti. Kto žije touto veľkonočnou zvesťou, nemusí sa ničoho báť. Je šťastný človek. Veľká noc znamená aj vzkriesenie z letargie ducha, z ľahostajnosti. Znamená obnovu života cirkvi i jednotlivca, ktorú tak veľmi potrebujeme.

Konajme všetko pre to, aby Kristovo veľkonočné víťazstvo bolo obživením nášho zboru i nás samotných. Prijmíme zvesť biblického posolstva, ktoré sa adresne obracia na všetkých.

Kto spí... Slovo apoštola Pavla sa obracia na každého, kto spí. V spánku nachádzame odpočinok. Ak si večer unavení ľahneme, ráno vstávame svieži. V spánku sa regenerujú sily. Ak môžeme dobre spať, budme za to vďační. Spánok aj lieči. Nespavosť je choroba. Lenže spánok má aj svoju zápornú stránku. Aj ospalosť je choroba. Má rôzne príčiny. Najnegatívnejšou podobou spánku je spánok smrti. V prenesenom zmysle môže ísť o spánok duchovný. Ten je vždy negatívny. Neznamená odpočinok, regeneráciu duchovných síl, ale zbavuje človeka záujmu o to, čo je najpodstatnejšie. Spôsobuje ľahostajnosť pre duchovné a večné hodnoty. Na tento spánok myslí apoštol Pavol, keď sa obracia na efezských kresťanov s výzvou, aby sa zamýšľali nad sebou, či nespia, či nie sú ľahostajní vo viere, láske a nádeji.

Nespíme náhodou? Čo to pre nás znamená? Zvestujeme slovo Božie, ale mnohí oň nemajú záujem. Ponúkame dary Božej milosti, ale mnohým nie sú vzácné. Naslúchame Božiemu slovu, ale pravdu evanjelia nedotiahneme do dní nášho života. Počujeme zvuk slova, ale jeho zmysel uniká. Aký máme potom cieľ života? Nespíme náhodou? Nerovná sa náš duchovný spánok spánku smrti? Nenachádzame sa v období, o ktorom prorok Izaiáš prinášal Božiu zvesť – „tma kryje zem a temnota národy“ (Iz 60,2), alebo nepodobáme sa Ezechielovým suchým kostiam?

(Ez 37,3-5) Apoštol Pavol sa obracia na každého, kto spí a volá k nemu... Prebuď sa! Spánok má svoj čas, aj svoju dĺžku. Aj spánok, ktorý lieči, má určité trvanie. Aké by to bolo, keby sme spali bez časového určenia, bez zábran, bez ohľadu na svoje povinnosti? „V pokoji ľahnem si, aj zaspím...“ vraví žalmista (Ž 4,9), ale potom treba otvoriť oči pre nový deň života. Zo spánku sa dostávame prebudením. Niektorí sa bez problémov prebudí v určený čas. Niektorí sa prebúdza veľmi ťažko a často s meškaním.

Prebuď sa, kto spíš, vstaň z mŕtvych, a zaskvie sa ti Kristus. Efezským 5,14

Prebudenie je návratom do vedomého stavu aj v duchovnom zmysle. Potrebujeme sa nanovo prebudiť a uvedomiť si význam mnohých hodnôt, ktoré nám doposiaľ možno boli ľahostajné. Otvoriť oči pre Boha, pre poznanie hriechu ako zotročujúcej moci vedúcej k smrti. Duchovné prebudenie je všetko, čo súvisí s vierou, láskou i nádejou. Človek, ktorý sa prebudí, môže byť zhrozený nad doterajšou cestou života. No môže byť aj vďačný, že ho Pán Boh doposiaľ držal na dobrej ceste.

Apoštol Pavol prebúdza efezských kresťanov. Nepotrebujeme aj my prebudenie? Máme otvorené oči, uši i srdcia pre Božie slovo a Božie konanie? Hľadáme „najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť“ a máme skúsenosť, ako je nám všetko ostatné pridané? (Mt 6,33) Kde sme, prebudení kresťania? Kde je naša pobožnosť a odovzdanosť Bohu? Apoštol pokračuje vo svojej zvesti a volá...

Vstaň z mŕtvych! Do nového rána života vstupujeme prebudením. Ono však ešte nie je všetko. Môžeme sa prebudiť, ale nevstať z lôžka. Sú chorí, ktorí sa po spánku prebudia, ale nevstanú. Nedovolí im to choroba. A možno už nikdy nevstanú, aj keby chceli. Nájdú sa aj takí, ktorí po prebudení vylihujú. Vedia, že je už deň, ale im sa nechce. Všetko, čo prináša nasledujúci deň, je pre nich bremenom.

VEĽKONOČNÉ PREBÚDZANIE

Duchovné prebudenie je veľká vec, ale to ešte nie je všetko. Len si spomeňme na Judáša. Ten nešťastný učeník prežil prebudenie, ale to nestačilo. Poznal svoju vinu, aj vyznal: „Zhrešil som, zradiac krv nevinnú.“ (Mt 27,4) Bol na dobrej ceste, ale bolo potrebné ešte niečo. On totiž nevstal, nevstal z mŕtvych. „Išiel a obesil sa.“ (Mt 27,5) Otvorili sa mu oči, správne pochopil, ale neurobil potrebný krok, ktorý musí urobiť každý, kto sa prebudil. Opustiť hriech a siahnuť po milosti. Zanechať starý spôsob života – ako píše apoštol Pavol kresťanom do Ríma – „už je čas prebudiť sa zo sna, odložme skutky tmy, slušne choďme, oblečme sa do výbroje svetla, oblečte sa v Pána Ježiša Krista“ (R 13,11-14). Urobiť nový počiatok. Urobiť prvý krok, potom druhý, aj ďalší krok na ceste za Kristom. Mnohí sa prebudili. Poznali, že Božie veci sú sväté a spasiteľné, ale nevykročili s Kristom. Je tu príhodná chvíľa, „lebo teraz je nám spasenie bližšie, ako keď sme uverili“. (R 13,11) Budme obrazom toho, že sme vstali z mŕtvych, že žijeme Kristom obnovený život.

Napokon – A zaskvie sa ti Kristus! Čo to znamená? Niečo z toho, čo apoštol Pavol vyjadril v 1K 2,9: „Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.“ V živote prežívame mnohé trápenia, zápasy, strach až po ohrozenie smrťou. Všetličo sa nás dotýka osobne, ovplyvňuje to život rodín, spoločenstva zboru, našej krajiny aj sveta. Ohrozenie ako keby bolo na dosah ruky. Kam sa obrátime? Ktorým smerom vykročíme? Napriek všetkým okolnostiam, ktoré sa nás viac či menej dotýkajú, posolstvo Veľkej noci je nemenné.

Už v dávnej dobe znelo Božiemu ľudu: „Povstaň a zaskvej sa, pretože prichádza tvoje svetlo a sláva Hospodinova vychádza nad tebou.“ (Iz 60,1) Sám Kristus pripomenul sadukajom: „A Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých; lebo všetci Jemu žijú.“ (L 20,38). Napokon apoštol Pavol zaspieva chválospev: „Lebo ak žijeme, Pánovi žijeme, ak umierame, Pánovi umierame. A tak či žijeme, či umierame, Pánovi sme.“ (R 14,8)

Ak vstaneme z mŕtvych, zaskvie sa nám všetko v plnom lesku, nadovšetko Kristus. Potom budeme žasnúť nad Jeho dobrotou, milosťou a slávou. Potom sa budeme radowať z toho, že sme uverili, že patríme Kristovi. Potom naplno pochopíme, čo sa v cirkvi káže na Veľkú noc. A potom tu nebude nikto a nič, čo by dokázalo nám zatemniť Kristov obraz, lebo zaskvie sa nám Kristus.

Zaskvel sa nám Kristus v tejto sláve poznania a skúsenosti viery? Ak áno, prijmime to najvzácnejšie veľkonočné posolstvo. Nech nás neprestajne sprevádza zvesť apoštola Pavla: „Prebud' sa, kto spíš, vstaň z mŕtvych a zaskvie sa ti Kristus.“ (Ef 5,14)

Vladimír Ferenčík
(zborový farár)

Modlitba

Bol si mŕtvý a žiješ, a tak mám nádej, že aj mňa zdvihneš z popola.

Pane Ježiši, dnes si smiem pripomenúť radostnú zvesť, ktorá hovorí o nádeji. O tom, že kameň je odvalený. Kameň starostí, bolesti, smútku, beznádeje, vyčerpanosti sa pri Tvojom vzkriesení stáva ľahším, stráca sa a mizne. Prosím, Pane, nech ma Tvoje víťazné vzkriesenie nesie nad všetkou príťažou každodennosti, udržuje ma vo viere, láske a nádeji. Ďakujem za Tvoje zaslúbenie, že veriaci má v Tebe a skrze Teba život večný a pretože Ty si bol vzkriesený a žiješ, mám v Tebe nádej, vieru vo vzkriesenie a život s Tebou vo večnosti. Amen.

(Zo zbierky: Keď chýbajú slová, str. 175)

Požehnanie

„Vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo v našom Pánovi Ježišovi Kristovi! A tak... moji milovaní, buďte pevní, neklátiví, rozhojňujte sa stále v diele Pánovom, vediac, že vaša námaha nie je márna v Pánovi.“ (1K 15,57-58)

KRÁSA POSVÄTNA

Po dlhých zimných večeroch sa opäť na nás usmieva zubaté slnko a zemou sa začínajú predierať prvé jarné kvety. Ak nemáte kvetinové záhony doma, alebo vám nestačí poľné kvieťa, určite máte svoje obľúbené kvetinarstvo. No vedeli ste, že aj náš kostol má svoju kvetinárku? Pri najbližšej návšteve kostola sa určite oplatí všimnúť si kvetinové aranžmány, ktoré zdobia náš kostol. Práve ony vznikli pod rukami šikovnej dámy, ktorá nám vyrozprávala príbeh o tom, ako sa k tejto službe v našom cirkevnom zbore dostala, a aj vďaka nej máme kvetnú nedeľu v podstate každý týždeň. Dovoľte, aby sme vám predstavili našu Olinku Kováčovú.

Žiadnemu oku pri príchode do kostola určite neunikne, že je vždy vkusne vyzdobený kvetmi. Málokto však vie, že za touto kvetinovou nádherou sa skrývate práve vy. Ako dlho sa venujete kvetinovému aranžovaniu?

Je to už veru veľmi dlhá doba, odkedy som sa tejto aktivite začala venovať. Myslím, že to bolo približne v roku 1998 a venujem sa tomu až dodnes.

Čo vás k tejto službe priviedlo, bol to váš nápad alebo vás niekto oslovil?

Nie, nie. V kostole som sa spoznala s pani Šmeringajovou. Nakoľko aj ona bola z Nábřežia, často sa naše cesty do kostola stretli, a tak sme sa, samozrejme, vždy zarožprávali, postupne spoznávali, až sa z nás stali priateľky. Ona sa aktívne zapájala do mnohých činností v zbore. Čiperná pani, ktorá bola súčasťou spevokolu a pôsobila dokonca aj ako presbyterka. Najskôr ma prehovárala, aby som sa zapojila do spevokolu. Dlhو som sa tomu bránila, vyhovárala som sa, že na také niečo nemám hlas. Ona sa však nevzdávala a tak dlho ma prehovárala, až som napokon súhlasila. Okrem spevokolu sa však venovala aj kvetinovej výzdobe v kostole. Jedného dňa ma oslovila, či by som jej s výzdobou nechcela pomáhať. Keďže som milovníčka kvetov, moju odpoveď už asi poznáte. Každý piatok poobede sme tak mali o program postarané, vždy ma počkala a spoločne sme išli do kostola pripraviť kvety. Sily ubúdajú a v súčasnosti sa už asi 10 rokov venujem tejto činnosti sama s pomocou môjho manžela.

Mali ste predtým nejaké skúsenosti s aranžovaním? Možno v rámci školských čias alebo profesijného života?

Profesionálne som sa kvetom nikdy nevenovala. Od malička som však mala pozitívny vzťah ku kvetom. Ako malé deti sme trávili veľa času na lúkach za dedinou. Lúky vtedy boli posiate množstvom pestrofarebných kvetov, z ktorých som si rada vyrobila kytičku. No a asi ako každá žena aj ja mám doma plný byt aj balkón kvetov. Vždy na jar sa teším prvým pukom a neskôr vykvitnutým kvietkom.

Kostol je vždy veľmi pekne vyzdobený, odkiaľ pochádzajú kvety s ktorými pracujete?

Kvety kupujeme len výnimočne. Väčšinou nám ich venujú ľudia napríklad po confirmácii, svadbe alebo po pohreboch. Následne z nich potom spravím rôzne kytice alebo ikebany, ktoré potom zdobia hlavný kostol alebo kostol vo Vrbici. Ak sa náhodou stane, že živé kvety nie sú, nahrádzajú ich umelé kvety, ktoré sa tiež snažím vždy obmeniť a upraviť.

Živé kvety vyžadujú aj väčšiu starostlivosť, koľko času tomu venujete?

Presne tak, keby sa o ne pravidelne nestaralo, veľmi rýchlo by dokončili svoju úlohu. Pri živých kvetoch si to vyžaduje dvakrát týždenne. Vždy v utorky a piatky sa v rámci prechádzky zastavím v kostole, vymením im vodu, povyberám zvädnuté listy a upravím, čo je potrebné. Umelé si nevyžadujú takú starostlivosť. Tam mi vždy stačí prísť v piatok a poupravovať ich.

Odkiaľ čerpáte inšpiráciu pre takéto aranžmány, predsa len takáto práca je veľmi o kreativite.

Veľmi rada by som si urobila aranžérsky kurz, kde by som sa priučila niečomu novému. Ak o niečom viete, dajte mi určite

vedieť. Moja dcéra mala s manželom kvetinárstvo. Často tá inšpirácia prišla práve odtiaľ. V súčasnosti využívam internet, ktorý je plný nápadov, návodov a inšpirácií. A tak, keď mám voľnú chvíľku, vezmem do ruky telefón a hľadám, čo je moderné, aké kvety sú aktuálne v kurze, a nechávam sa inšpirovať.

Odkiaľ čerpáte inšpiráciu teda už vieme. Ale zaujíma nás aj, čo vás motivuje takto slúžiť.

Viete, deti vyrástli, osamostatnili sa a majú už svoj vlastný život. Aktuálne sme už obaja s manželom na dôchodku a zdravie nám ešte umožňuje venovať sa rôznym aktivitám. Obaja chceme ten čas využívať efektívne a zmysluplne. A keď bývate v bytovke, kde chýba záhradka, v ktorej by ste trávili dni, tak hľadáte iné aktivity. S manželom radi trávim čas v prírode. Okrem toho manžel v tomto období rád bežkuje, aj dnes pred rozhovorom si bol troška zašportovať. No a ja voľný čas rada trávim práve pri kvetoch, či už doma alebo v kostole, alebo si rada prečítam nejakú dobrú knihu. Vždy ma to ku kvetom lákalo, a tak som rada, že môžem robiť niečo, čo ma baví a má zmysel.

Ako on vníma túto vašu službu váš pán manžel Janko?

On vždy, keď môže, tak ide so mnou a pomáha mi. Vykonáva najmä také tie pomocné práce ako nosenie vody, umývanie váz a čokoľvek, čo tak príde pod ruku. Viete, dvom je vždy veselšie a ide to aj rýchlejšie. Je mi skutočne aj v tomto oporou, tak ako mi je oporou celý život. Ale, samozrejme, sa vieme aj pohádať, v kostole si to však nedovoľíme. (smiech)

Ak môžeme ísť na chvíľku aj do vášho osobného života. Odkiaľ pochádzate a ako ste sa s ujom Jankom spoznali?

Pochádzam z Okoličného, v tých časoch to ešte nebola mestská časť, ale samostatná obec. Vyštudovala som strednú stavebnú školu v Liptovskom Mikuláši. Vtedy tam bol len jeden odbor a práve tam som spoznala môjho manžela, ktorý bol mojim spolužiakom. Po skončení školy manžel odišiel na povinnú vojenskú službu, ale nakoľko hrával futbal za Liptovský Mikuláš, mohol zostať tu a byť mi nablízku. Po jeho návrate sme sa vzali a postupne sa nám narodili synovia-dvojčky a neskôr dcéra. V súčasnosti spolu s manželom žijeme na Nábřeží.

Spomenuli ste, že ste sa kvetom nikdy profesionálne nevenovali. Našli ste uplatnenie v tom, čo ste vyštudovali?

Vyštudovala som síce stavebnú školu, konkrétne pozemné staviteľstvo, no nikdy som v tejto oblasti nepracovala. Po materskej dovolenke som si našla zamestnanie v Slovenských telekomunikáciách ako mzdová účtovníčka a tam som pôsobila až do dôchodku. Aspoň manžel zostal v odbore. Pracoval ako majster a neskôr ako projektový manažér v Stavoindustrii a jeho rukami prešlo mnoho stavieb v rámci celého Slovenska.

Spievali ste v spevokole, staráte sa o kvetinovú výzdobu v kostole. Ako by ste opisali vašu cestu viery?

Išlo to nejako prirodzene od detstva, viedla ma k tomu najmä moja mama. Každú nedeľu sme chodili do kostola. Navštevovala som aj nedeľnú škôľku v modlitebni v Okoličnom. Bola to taká detská viera. Pamätám si, že v tom čase bývala v kostole veľká zima, dnes vďaka kúreniu sa v ňom môžeme cítiť pohodlne a príjemne v akomkoľvek ročnom období. Neskôr som konfirmovala v Liptovskom Mikuláši u pána farára Gábula. V dospelosti sme už aktívne a najmä dobrovoľne navštevovali

kostol v Liptovskom Mikuláši a navštevujeme ho až doteraz. Naše miesta boli najskôr vzadu, no postupne sme sa posúvali do predných lavíc. Viete, oči a sluch už nie sú ako zamladi.

Máme tu pôstne a veľkonočné obdobie. Ako ho prežívate?

Je tu s nami už dva roky Covid, takže sme najmä doma. Ráno zvykneme chodiť do kostola. Veľkonočná nedeľa v kostole mi vždy prinesie takú radosť do srdca. Po tom pochmúrnom období prichádza radosť vzkriesenia. Spievajú sa veselšie pesničky a všade sa nesie radostná správa. V prípade pekného počasia si vyjdeme na prechádzku niekam do prírody, kde taktiež nájdeme priestor na také stíšenie. Mamina pochádzala z Pribyliny, takže máme veľmi radi prechádzky po Podbanskom, Tichej doline, ale aj Žiarskej doline, Liptovskom Jáne, či Závažnej Porube. Ak počasie nepraje, tak zvykneme navštíviť naše deti s vnúčatami. Máme 7 vnúčat, z ktorých väčšina je už dospelá, takže takéto stretnutie s nimi je pre nás veľmi vzácnym časom. Počas Veľkého piatku dodržiujeme pôst, uvaríme si len niečo ľahké, napríklad zemiaky a kyslé mlieko. V sobotu zvyknem pripraviť veľkonočný mazanec, nemôže chýbať ani šunka s vajítkom a chrenom či tradičný veľkonočný kysnutý koláč.

Máte nejaké životné motto alebo biblický verš, ktorý si často pripomínate?

Mám ich viacero. Popri starostlivosti o moju chorú maminu ma sprevádzal citát „Pán Boh dopustí, ale neopustí“. Naň sa snažím nezabúdať. V živote je pre mňa však vzácny Žalm 23, ktorý sme sa učili na konfirmácii a odvtedy ma sprevádza každým jedným novým dňom. „Hospodin je môj pastier, nebudem mať nedostatku. Na pastvách zelených ma pasie a k vodám osviežujúcim ma privádza. Dušu mi občerstvuje, po spravodlivých cestách vodí ma pre svoje meno. Keby som kráčal hoci temným údolím, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou.“

Popri prechádzkach v okolí Váhu si rada spomeniem aj na hymnu lásky z prvého listu Korinským, trinástej kapitoly.

Pred nami je Veľká noc, čo by ste chceli k týmto sviatkom zapívať ostatným?

Veľmi by som si priała, aby vládol vo svete mier. No nech je situácia vo svete akákoľvek, k Veľkej noci Vám všetkým prajem radosť, nech ste zdraví a nech Vás Pán Boh opatruje.

Ďakujeme za rozhovor.

Ďakujem aj ja.

*Zhovárал sa: Ján Blcháč / Foto: Samuel Žiaran
Rozhovor prepísala: Stanislava Pethövä*

PASTIERSKY LIST

Milé sestry a milí bratia,

dnešná nedeľa je v znamení víťazstva. Víťazstva Pána Ježiša Krista nad smrťou, hriechom, peklom a diablom. Jeho vzkriesenie je pre všetkých nás, Jeho nasledovníkov istotou: ako On žije aj my budeme žiť! Môžeme s radostným pohnutím volať s apoštolom Pavlom: „Kde je, ó smrť, tvoje víťazstvo? Kde je, ó smrť, osteň tvoj? Ostňom smrti je však hriech a silou hriechu je zákon. Ale vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo v našom Pánovi Ježišovi Kristovi!“ (1K 15, 55-57)

V znamení tohto Kristovho víťazstva môžeme vstupovať aj do údolí tieňov smrti, do bolesti a zármutku, do ľudských tragédií spôsobovaných v tomto čase najmä vojnou na Ukrajine a do tejto temnoty prinášať svetlo Kristovho víťazstva.

Paradoxne, práve v týchto ťažkých časoch, svetlo Kristovho víťazstva žiari najjasnejšie. Cez skutky lásky voči tým najmenším, najnúdznejším, najodkázanejším. Sme veľmi vďační a povzbudení každým prejavom vašej pomoci, solidarity, obetavosti. Ďakujeme za všetky vaše modlitby a prosíme, aby ste v nich vytrvali, ako aj v praktickej pomoci všetkým, ktorí ju potrebujú. Veľmi nás teší, že toľkí bratia a sestry z našej cirkvi, sa zapojili do pomoci postihnutým vojnou. Vydávajú krásne svedectvo o tom, že nežijeme len uzavretí v našich bohoslužobných priestoroch, ale dokážeme vyjsť a niesť svetlo evanjelia veľmi praktickým spôsobom.

Zároveň chceme s plnou vážnosťou upozorniť, že vlna solidarity a pomoci sa rýchlo môže obrátiť na vlnu odporu a nevraživosti. Prosíme, nedovoľme to, premáhajme všetko zlo v moci Kristovho vzkriesenia.

Rovnako tak vyzývame a prosíme o dobro medzi nami, v cirkvi. Pán Ježiš porazil našich kľúčových duchovných nepriateľov – hriech a smrť, ale je zarážajúce, koľko nepriateľstva a urážok dokážu vyprodukovať v cirkvi tí, ktorí Mu patria. Zdržme sa takéhoto konania. Nemôže s ním prísť Božie požehnanie.

Pripomíname ešte jednu, pre našu cirkev veľmi dôležitú udalosť a tou je voľba generálneho dozorca. Prosíme, aby ste k nej pristúpili s plnou zodpovednosťou, je to pre vývoj a smerovanie našej cirkvi veľmi dôležité.

Sme vďační, že už nás neobmedzujú protipandemické opatrenia, ďakujeme Pánu Bohu za ústup pandémie. Prosíme a vyzývame vás, aby ste neustupovali z aktívnej účasti na živote našej cirkvi. Aby ste sa vrátili do živých zhromaždení, podobne ako emauzskí učeníci, ktorým po stretnutí so Vzkrieseným zahorelo srdce, otočili sa a vrátili do Jeruzalema.

„A tak, bratia moji milovaní, buďte pevní, neklátiví, rozhojňujte sa stále v diele Pánovom, vediať, že vaša námaha nie je márna v Pánovi.“ (1K 15, 58)

Prajeme vám Veľkonočné sviatky prežité v znamení Kristovho víťazstva.

Ivan Elko, generálny biskup ECAV

Ján Hroboň, biskup ZD ECAV

Peter Mihoč, biskup VD ECAV

ASPOŇ KÚSOK POKOJA

V utorok 8. marca o 06.30hod. mi zazvonil telefón. „Kto len môže volať o 06.30?“ povedal som si. „Sme organizácia, ktorá pomáha utečencom,“ ozvalo sa z druhej strany. Ešte stále platí vaša ponuka? Áno, do troch dní vieme vo svojej ubytovni poskytnúť útočisko, odpovedal som. No viete, už prekročili hranice, takže do troch hodín sú u vás. Paráda, ešte že sú prázdniny a nemusím ísť učiť. Keď nastal vhodný čas na telefonovanie, spustil sa maratón. Katka, Vierka, Alice a Marika si zobrali na starosť upratovanie. Ja s bratom diakonom Michalom technickú časť. Priniesli a zapojili sme práčku. Michal daroval a zapojil keramickú platňu. Ešte zohnať peletky a poriadne rozkúriť. Potom obed, nejaké potraviny a hygienické potreby. Pri cene paliet sa mi mierne zatočila hlava. Oproti novembu zdraželi o 300%. O 11.30 hod. každá zložka hlásila hotovo. Do toho telefón. My už zdes! Oprášiť ruštinu a podľo sa stretnúť. Na parkovisku pri Tesco sme ich našli po pár minútach. 4 unavené ženy a 8 vyplakaných detí. Na autách veľký nápis: DETI. Pár čokoládkami som si získal ich dôveru. Odviezli sme ich do „interhotela Ploštín“, dali im najesť a nechali ich, nech si oddýchnu.

Človek v myšlienkach lovil, čo všetko môžu potrebovať. Videli sme medzi nimi ročné dieťaťko. Tak čo také dieťa môže potrebovať? Plienky, detskú výživu, sunar. Už dávno som nekupoval plienky. Trochu som pri regáli s plienkami maturoval. Optimizmus mi vrátila pani predavačka pri pokladni. Opýtala sa ma: „Plienky? V tomto veku?“

Samozrejme ubytovňa nie je v 100% stave. Tak prichádzala Jóbova zvesť jedna za druhou. Vypadlo čerpadlo, prestalo kúriť, nejde elektrika. Všetko sa riešilo za pochodu, plniac si naďalej povinnosti kňaza. Veľká vďaka za brata Michala, ktorému som mohol absolútne dôverovať vo všetkom, čo sa týka opráv. Obrovská vďaka všetkým dobrým ľuďom, ktorí pomáhajú svojimi milodarmi. Ploštínska pec má naozaj dobrý apetít. Pri malých deťoch na kúrení moc nenašetríte. Brat Jaroslav Tomčík pomohol vybavením štatútu utečenca. Na polícii strávili 9 hodín. Brat predseda Janiček z PD Smrečany daroval tie najchutnejšie zemiaky. Brat Urbanovský z PD Jalovec – syry, mlieko, korbáčiky. Iní dobrí ľudia zasa koláčiky, ovocie, zavaraniny, hračky, lego, lopty. Veľmi pomohla pani riaditeľka Janka Chaloupková. V našej škole je už 38 ukrajinských detí.

Šikovných, múdrych, slušných. Jedno percento všetkých prijatých detí na Slovensku je v našej Evanjelickej škole. Neodmietla ani jedno jediné dieťa. Aj keď má preplnené triedy, robí aj nemožné, aby sa tieto deti mohli učiť.

Potom to prišlo! „Pán farár, ešte jedenástich, ešte troch, ešte šiestich. V noci prídu štyria, prosím, pomôžte.“ S dôverou som sa mohol obrátiť na brata Roba Palenčíka od bratov baptistov a na sestru Veroniku z Komunity blahoslavenstiev z

Okolice.

Veľmi si pomáhame! Čoho mám naviac, rozdelím sa! Čo vedia oni, hneď volajú, aby sa o informácie podelili. Naše nádherné mesto má svoje DNA si pomáhať, spolupracovať, nehádať sa! To je jeho najväčší potenciál.

Keď si trochu oddýchni, hovorili o dlhej ceste (500km z Krivoy Rogu), o rodine, o mužoch, ktorých tam museli zanechať. O tom, ako sa veľmi chcú vrátiť. Nech im dobrotivý Boh pomôže a ich prosbu vypočuje!

V triedach teraz učím aj ukrajinské deti. Vďaka Pánu Bohu za maturitu z ruského jazyka. Môžem si s nimi trochu pokecať. V stredu, keď na mňa Dianka z deviateho ročníka spustila všetko, čo vie o kristianizácii a dejinách Ukrajiny, držal som sa stola! Také vedomosti nemajú naši gymnazisti, možno ani naši teológovia. „Čím chceš byť?“ opýtal som sa jej. „Budem tým, čo bude najviac potrebovať moja strana, moja Ukrajina!“ Počuli ste už niečo také? Počuli ste povedať slovenské dieťa: „Budem tým, čo potrebuje moja krajina, moje Slovensko“? Ja nie! Pár Slovákov ich nazýva nacistami a fašistami! Ja ich nazývam ľuďmi s veľkým srdcom! Robia to, na čo sme mi nenašli odvahu! Bránia svoju vlasť, svoju Ukrajinu!

Marián Bochnička (preds. zborový farár)

STAVEBNÝ RUCH V NAŠICH BUDOVÁCH

Rok 2021 z hľadiska možností stretávania bol výnimočný, ovplyvnený opatreniami proti šíreniu epidémie covid-19. Napriek obmedzeniam sa podarilo v CZ vykonať práce, z pohľadu financií i objemu, nad očakávanie i predpokladom plánu prác a rozpočtu. Pri súčasnom cenovom tsunami (2022) v materiáloch i prácach bolo šťastím, že sa tieto práce urobili.

Najväčšia stavebná činnosť bola v dcérocirkvi lľanovo na stavbe Zborového centra, ktoré je vedľa kostola. Ostatné práce sa vykonali najmä v areáli "Bethania-Sirotinec". Do nájomných budov sa po dlhšej dobe podarilo investovať viac a tak zlepšiť ich funkčnosť, čo sa odzrkadlilo ich plnou obsadenosťou od začiatku tohto roka 2022. Ostáva ešte dokončiť prízemné priestory v Bethanii a ponúknuť ich potencionálnym nájomníkom a zvýšiť počet parkovacích miest. Z prác, ktoré sú ihneď viditeľné, je oprava schodiska a vstupných priestorov Bethanie, výmena okien (druhá etapa) a presun opravovne záhradného náradia do upravenej časti bývalej garáže. V priestoroch Sirotinca sa upravili vnútorné spoločné priestory a sociálne zariadenia.

V domčeku mládežníci z vlastných prostriedkov a darov opravili vnútorné priestory. Boli vymenené okná a vnútorné vybavenie objektu. Na pastoračnom stredisku sa podarilo, po viacerých odkladoch opráv, vymeniť strešnú krytinu a zatepliť strechu. Oprava fasády, tiež odkladaná, sa musí nutne vykonať v tomto roku 2022.

Bolo myslené aj na úspory plynu pri vykurovaní Sirotinca opravou, resp. výmenou zariadenia kotolne. Osadením úsporných osvetľovacích telies v oboch objektoch (Sirotinec, Bethania) sa zefektívnilo hospodárenie s energiami. V období rastu cien energií bude v roku 2022 potrebné zrekonštruovať vykurovanie v časti cirkevného domu na Tranovského ulici.

Milan Húdik (dozorca ECAV LM)

AKO SÚ NA TOM NAŠE FINANCIÉ?

Každý rok vo februári na presbyterstvách a konventoch bilancujeme svoje hospodárenie. Viem, že sa tu čísla nedajú reálne zachytiť, tak vám aspoň v krátkosti niektoré predstavím. Čo sa týka hospodárenia, naše príjmy sa dajú rozdeliť do dvoch častí. Prostriedky z duchovnej činnosti a prostriedky z nájmov.

Prostriedky spojené s duchovnou činnosťou sa skladajú z troch častí: milodary, ofera a cirkevný príspevok (cirkevná daň). Tieto tvoria zhruba 33% všetkých našich zdrojov. V oferách a cirkevnom príspevku sme zaznamenali voči rozpočtu pokles. Najviac ho spôsobil takmer 50% výpadok bohoslužieb. Naopak milodary oproti rozpočtu zaznamenali nárast. To až do takej miery, že vykryli stratu ofier a cirkevného príspevku. Stalo sa to hlavne kvôli zbierke na lľanovo.

Príjem z nájmov tvorí zvyšných 66%. Za posledné dva roky sa vďaka práci hospodárskeho výboru zvýšil o 25%, čo je naozaj pekné číslo.

Na druhej strane máme výdavky. Najväčšími sú opravy, na ktoré išlo 25% celkových príjmov. Boli potrebné investície najmä do nájomných budov. Ďalšou až 20% položkou je náš príspevok generálnej cirkvi. V poslednom čase sa o ňom veľa diskutuje. Jednoducho je to o tom, že štátny príspevok na chod cirkvi ani zďaleka nepostačuje. Na to, aby bratia biskupi zabezpečili aspoň minimálnu mzdu, potrebujú ďalšie zdroje. Nemajú ich odkiaľ získať, a tak logicky poprosili zbory. Čiže je to náš spoločný príspevok, aby mohla ECAV pôsobiť. Väčšie zbory pomáhajú menším, aby aj ony mohli mať svojho duchovného. V niektorých kruhoch k tomu beží živá diskusia, ale nič iné za týmto príspevkom netreba hľadať. Samozrejme, že sme tomu museli prispôbiť aj náš rozpočet. Určite by bolo fajn mať tieto prostriedky. Opravili by sme ďaleko viac vecí. Lenže, čo by sme mali z opravených budov, keby nám za 5 rokov nemal kto zvestovať Božie slovo a prisluhovať sviatosti? Chvála Pánu Bohu, že sa bratia biskupi veľmi múdro rozhodli riešiť

situáciu teraz, nie keď bude neskoro. Aj oni šetria, kde môžu, tak ako robíme v zboroch. Keď nás navštívil brat generálny biskup Efko, prišiel bez šoféra, sám na škodovke. Prespal na fare v kaplánskej izbe na vrchnom matraci a nie v apartmáne hotela Jánošík. Na večeru si dal trochu syra a žinčice, ako sa na Liptove patrí. Bol vďačný za milé prijatie a aspoň trochu pokoja. Takže asi tak. Luterus síce nečítam, ale ani nepotrebujem. Na veci mám svoj názor a verím, že naši bratia biskupi sú pastieri, ktorí sa snažia zverené stádo previesť krízami a nie ho stoj čo stoj využiť.

Pomer príjmov 33% voči 66% nie je zlý, ale ani veľmi dobrý. Znamená to, že sme financovaní z opravených budov, ktoré nám zanechali naši predkovia. V roku 2021 sme sa dostali na 100% ich využiteľnosti v súčasnom stave. To znamená, že všetky budovy máme prenajaté, prinášajú zisk, ale ďalej už nemáme kam, bez veľkých investícií, ísť.

Preto len jedna tichá prosba! Pamätajte na oferu! Na cirkevnú daň! Máme tam rezervy. Veď v roku 2021 ju vyplatilo len 62,5% veriacich. Väčšina zborov dvíha cirkevnú daň. Je to logické, pretože iné zdroje nemajú. Lenže v našom zbore je situácia špecifická. Vždy, keď sme zvýšili príspevok, vybrali sme menej peňazí a počet neplatičov stúpol. Jedno riešenie mám. Priznám sa, je trochu netradičné. Potrebujem najst 100 priateľov, ktorí majú radi náš zbor a vážia si, čo im prináša. Zaviazeme sa, že každý mesiac pošleme na účet 10,-€. Nie je to tak veľa, aby nás to zruinovalo, ani tak málo, aby to cirkevnému zboru nepomohlo. Prispejme my, stredná generácia! Pretože akonáhle by sme zvýšili cirkevnú daň, opäť by sme postihli našich dôchodcov. Oni z lásky k zboru platia aj za svoje deti a vnúčatá. Ak sa vám toto riešenie pozdáva a zadáte si trvalý príkaz na číslo účtu: SK56 0900 0000 0000 5671 2082 – veľmi nám to pomôže! Verím, že to dáme. Veď ten, kto dáva ochotne a s láskou, je milovaný samotným Bohom!

Marián Bochnička (preds. zborový farár)

ZBOROVÉ CENTRUM V ILĀNOVE VO FINÁLE

Všetci viete, ako zasiahla pandémie celú spoločnosť, samozrejme, aj náš cirkevný zbor. Dva roky sme neslávili sviatky Veľkej noci. Pôsobenie sme mali obmedzené protipandemickými opatreniami. Lenže Hospodin nám to v živote vyvažuje. Tak aj nám dal jednu výzvu a zároveň obrovskú radosť. Počas roku 2021 sa nám podarilo dokončiť prístavbu v IlĀnove. Dobrovoľníci, nadšenci, prispievatelia. Ale aj tandem dôchodcov Milana Makovického a Petra Dobáka, skvelých odborníkov a pracovníkov. Obrovské srdce a štedrá pomoc Jozefa Stanovského, to všetko spôsobilo, že po dvoch rokoch od začiatku stavby hlásime: hotovo!

Prenádherná prístavba – zborové centrum je energeticky nenáročná, vykurovaná podlahou tepelným čerpadlom. To, koľko potrebujeme elektrickej energie na vykúrenie kostola počas jedných bohoslužieb, postačí v prístavbe na jeden mesiac. Už tam mávame služby Božie pôstne aj hlavné. V príjemnom prostredí a v teple.

Plány s centrom sú veľké! Hlavnou motiváciou je, aby sa ľudia stretávali. Či pri bohoslužbe, peknom koncerte, dobrej prednáške alebo len tak, keď budú chcieť osláviť nejaké svoje výročie. Tešia ma aj milodary. Poskytli ich ľudia z celého cirkevného zboru. Každý koľko mohol. Niektorí viac, niektorí menej, na tom nezáleží. Dôležité je, že sme spoločnými silami prispeli na dielo, ktoré bude dôležitejšie, ako si teraz dokážeme predstaviť. Čaká nás obrovské združovanie energií. Možno to zvládneme bez problémov, možno nás táto situácia donúti robiť racionálnejšie opatrenia. To dnes nikto nevie povedať. Bez pomoci a množstva svojpomocnej práce by to nebolo možné. Som vďačný, že nám „kuvičie hlasy“ nezobrali energiu. Dobrá vec sa podarila, tešme sa na kolaudáciu a slávnostnú posviacku. Tá by sa mala uskutočniť, ak všetko dobre pôjde, na začiatku jesene.

Marián Bochnička (preds. zborový farár)

Z NAŠICH MATRÍK obdobie: 1.1.2022-5.4.2022

KRSTY: Dávid Šalgo, Michaela Pažitná, Tadeáš Růžička, Nina Kufčáková, Natália Kufčáková

SOBÁŠ, KONFIRMÁCIA: 0

POHREBY: Dušan Devečka (87), Ján Zoller (84), Elena Stankovianska (84), Vladimír Rajniak (Ing., 83), Mária Marková (88), Michal Druska (81), Božena Droppová (89), Jaroslav Čerstvík (86), Miloslav Uličný (Ing., 75), Mária Priechodská (85), Blažena Zuzaniaková (84), Dušan Herich (68), Janka Králiková (71), Dušan Hostinský (Ing., 97)

Cirkevný zbor ECAV
na Slovensku
Liptovský Mikuláš

ZVESTI - občasník cirkevného zboru ECAV Liptovský Mikuláš

Ročník 26 / číslo 1 / 14.4.2022 / Vychádza pre vnútornú potrebu cirkevného zboru

Redakcia: obsah a grafika: Ján Blcháč ml., Ing. Stanislava Pethövä

gramatická korektúra: Mgr. Janka Záborská

Vydáva: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Mikuláš, Tranovského 6, 031 01 Liptovský Mikuláš

Kontakt: info@ecavlm.sk, 044-5522146

Vytlačil: REPROservis Kováč, s. r. o. v náklade 450 ks.

**ZVESTI A ĎALŠIE NOVINKY Z DIANIA V ZBORE NÁJDETE NA NAŠOM WEBE
WWW.ECAVLM.SK**

požívame vás na
koncert Il'ánovských písťal

24.4.2022 | 16:30

ev. kostol Il'ánovo

Vstupné dobrovoľné
(odporúčané: 5 EUR)

Metod Rakár (organ)
Martin Krakovský (kontrabas)

PREBÚDZANIE

Opäť rozbiehame stretnutia Ste srdečne vítaní

DETSKÁ BESIEDKA

Každá nedeľa o 9:00
Začiatok v kostole v pred oltárom
(prvá lavica od oltára)
Po prvej piesni deti odchádzajú
s veúdcou do priestorov pri SZUŠ
(začiatok Tranovského uličky)
Deti sa môžu tešiť na **maľovanie,**
spievanie, biblické príbehy a aj
možnosti spoločných výletov.

DORAST a MLÁDEŽ

DORAST (12-14 rokov)
Každý piatok o 17:00
Domček pri Bethánii
MLÁDEŽ (15-20 rokov)
Každý piatok o 19:00
Domček pri Bethánii
STARŠIA MLÁDEŽ (21-...)
Každú nedeľu o 18:00
Online - ejancuska@gmail.com

BIBLICKÉ HODINY

Od 26. apríla
Každý utorok o 17:00
Stará fara
Témy: Ježišovi súrodenci, kultické
umývanie, príchod Eliáša, Ježiš
preklína figovník...
Srdečne pozývame všetkých
dospelých.